

MILÁ• TATÁ•NKU A MILÁ• MAMINKO

ĀĀEtrtek, 01 leden 2009

Dalším poĀ•inkem do naší soutĀ>Ā¾e o pĀ~vabnou kníĀ¾ku Jany Abelson TrĀ¾ilové "Manuál pro zaĀ•ínající maminky", je pĀ™ímo dopis od jednoho miminka. Je datován pĀ™ed tĀ>mito vánoce, takže kdyĀ¾ malá holĀ•iĀ•ka v nĀ>mm píše o prvních svĀtcích vánoĀ•ních, nemyslí tím ty právĀ> minulé, ale ještĀ> ty pĀ™edtím. Ale teĀ• se uĀ¾ zaĀ• pĀ™ipadnĀ> napište, jak se vám dopis líbí...

Milý tatínku a maminko, tady jsem já, váš nejvĀ>tší a nejcennĀ>jší a nejkrásnĀ>jší vánoĀ•ní dárek - vaše Gábinka. ProĀ¾ila jsem s tebou a s maminkou jedny moc krásné a milé vánoce, sice jsem byla ještĀ> hodnĀ> maliĀ•katá a proto jsem byla schovaná v bĀ™íšku u maminky, kde jsem mĀ>la tu nejvĀ>tš ochranu, lásku a péĀ•i, teplo a mĀ>kkouĀ•ko, i kdyĀ¾ jste o mnĀ> ještĀ> nevĀ>dĀ>li. A ty vánoce se vším všudy se mi zalíbily tak, Ā¾e jsem si je co nejdĀ™ív chtĀ>la zopakovat, chtĀ>la jsem znovu vidĀ>t, tentokrát na vlastní o rozsvícený stromeĀ•ek, šĀ¾astné oĀ•i maminky, kdyĀ¾ vidĀ>la, jakou mají z jejích dĀrkĀ~ všichni okolo radost, chtĀ>la jsem slyšet tu pĀ™íjemnou a u srdíĀ•ka hĀ™ejivou melodii koled, znovu být s vámi na pĀ~lnoĀ•ní a vnímat mam pohodu a cítit tvoje doteky, kdyĀ¾ jste sedĀ>li v kostele na studené, tvrdé lavici a drĀ¾eli se za ruce a oba dva jste mysleli na budoucnost, na lásku a na to, jak je krásné, Ā¾e má Ā¾ete být spolu a Ā¾e nĀ>kde v duší myslíte i na to, jaké by to bylo kdybych pĀ™íšla já. A já jsem se snaĀ¾ila Ā™íct Vám to, Ā¾e uĀ¾ jsem tady, ale byla jsem ještĀ> tak m slabouĀ•ká, Ā¾e mĀ> nebylo slyšet. Jen jsem tušila, Ā¾e ve Vašich srdcích jsem uĀ¾ dávno a mám tam své místoĀ•ko. Potom pĀ™íšla chvíle, kdy jste uĀ¾ vĀ>dĀ>li, Ā¾e jsem tady a Ā¾e za chvíli nás uĀ¾ bude o jednoho v V bĀ™íšku u maminky bylo moc dobĀ™e. Tak dobĀ™e, Ā¾e bych tam nejradĀ>ji zĀ~stala napoĀ™ád. To krásné houp kdyĀ¾ maminka nĀ>kam šla a pohybovala se, teplouĀ•ko, plavala jsem si ve v teplé vodĀ> a bylo to pĀ™íjemné. NemĀ> jsem vĀ~bec hlad a nemusela jsem se o nic starat. A jak bylo nádherné, kdyĀ¾ mĀ> maminka pĀ™es bĀ™íško hladila, povídala si se mnou, pouštĀ>la mi tu krásnou písniĀ•ku vĀ>dy veĀ•er, kdyĀ¾ šla spát a já jsem nechtĀ>la usnout, kdyĀ¾ jsem mĀ>la všechno to krásné nadosah, já jsem si ještĀ> chtĀ>la povídat a hladit, vyspaná jsem pĀ™e byla dost, kdyĀ¾ mĀ> maminka houpala. A tak jsem zaĀ•ala kopat a natahovat ruĀ•ky a noĀ¾ky, kam aĀ¾ to šlo, a dĀ> jsem kotrmelce a otáĀ•ela jsem se, cucala si ty legraĀ•ní vĀ>ci na ruĀ•iĀ•kách, prý se tomu Ā™íká prstíĀ•ky, pila jsem plodovou vodu a tĀ>šila se, aĀ¾ si maminka dá nĀ>co dobrého k snĀ>dku a já si pochutnám s ní. A kdyĀ¾ potom pĀ™íjel z pr tatínek a zaĀ•al si se mnou povídat, broukat a bruĀ•et jako medvĀ>d, zaĀ•al hladit bĀ™íško svou velikou rukou, bylo to j neĀ¾ od maminky a jak moc jsem se na to tĀ>šila. Jak bylo od nĀ>ho pozorné, kdyĀ¾ dal ucho na bĀ™íško a poslouchal, jak mi prý bije srdíĀ•ko. A já jsem ho do toho ucha vĀ>dycky šouchala a kopala a taky jsem ho chtĀ>la pohladit. NejhezĀ•í bylo poslouchat vaše hlasy, jak jste mi povídali o tom, jak moc se mne mĀ> tĀ>šíte a jaké to bude krásné, aĀ¾ budu s vámi na svĀ>te a jaký mám krásný koĀ•árek, postýlku s nebesy a co všechno na mĀ> v Ā¾ivo Ā•eká. ZaĀ•ala jsem se tĀ>šit na to, aĀ¾ pĀ™jdu z bĀ™íška ven a uvidím to všechno na vlastní oĀ•i. Ale jsem si, Ā¾e by bylo moc krásné narodit se na vánoce, být jedním z dáreĀ•kĀ~ pod rozsvíceným stromeĀ•kem, abyste mĀ>li oba dva takovou velikou radost, abych mohla být tím Vaším nejkrásnĀ>jším dárkem. Ale v bĀ™íšku z být tĀ>сно, uĀ¾ jsem se nemohla tak moc protáhnout, kotrmelce nešly vĀ~bec a já jsem zĀ~stala viset hlavou dolĀ~ a Ā¾ádné divoĀ•ení uĀ¾ nešlo. I kdyĀ¾ jste mĀ> oba dva stále tak hezky hladili, povídali si se mnou a ujišoval mĀ>, jak mĀ> máte rádi a jak krásnĀ> rostu, tak jsem si Ā™íkala, Ā¾e uĀ¾ asi jsou ty vánoce a já musím ven, protoĀ¾e má j domeĀ•ek neroste se mnou a uĀ¾ v nĀ>mm mám stále ménĀ> místa. No a tak jsem si jednou Ā™ekla, Ā¾e se pĀ™jdu podívat za maminkou a tatínkem. Ráno si maminka šla ještĀ> zaplavat, celý den se smála a Ā™íkala, jak je jí krásnĀ>, jak je to fajn a zvĀ>davost mi nedala a chtĀ>la jsem taky poznat, jaké je to být nĀ>komu krásnĀ> a fajn. Ale neĀ¾ jsem pĀ™íšla na to, kudy a jak se jde ven, na svĀ>t, tak byla pĀ~lnoc. TakĀ¾e kdyĀ¾ mi to tak dlouho trvalo, neĀ¾ jsem pochopila, co a jak, t jsem musela potom své zdrĀ¾ení dohnat. Ā¾ádné zdrĀ¾ování, hup hup a rychle ven, kdyĀ¾ uĀ¾ se mĀ> tam nemohli doĀ•ka JeštĀ> si pamatuji na to, jak maminka tatínka popohánĀ>la, kdyĀ¾ ho poslali zaparkovat auto ven z areálu nemocnice, aby nemusel platit parkovné, a potom uĀ¾ to všechno bylo tak rychlé, Ā¾e jsem na nĀ>jaké pĀ™emýšlení nemĀ>la ani Ā•as, ani myšlenky. Bylo to sice hodnĀ> nároĀ•né, najednou jsem byla venku, byla zima a všechno to známé mĀ>kouĀ•ké a teplé bydleníĀ•ko bylo pryĀ•. Ale potom mĀ> poloĀ¾ili mamince na bĀ™íško a já jsem zase slyšela tep jejího srdce, cítila její teplo a její vĀ~ni, byla to moje maminka a hladila mĀ> a poĀ™ád jen opakovala, jak je šĀ¾astná, a jak jsem krásná, jak jsem její zlatíĀ•ko a její HemĀ¾íleĀ•ka. Ā™íkala mi Hen HemĀ¾íku, sleĀ•no HemĀ¾ivá, to bylo to správné oslovení, co jsem si pamatovala z bĀ™íška, takže jsem tu byla správnĀ>, maminka mĀ> objímala a tatínek objímal nás dvĀ> dohromady a já jsem si je oba dva poĀ™ádnĀ> prohlíĀ¾ela svýma oĀ•ima, koneĀ•nĀ> jsem pĀ™íšla na to, na co je mám, a oni se oba radovali, jaké mám tmavé oĀ•i a kolik mám vláskĀ~ a jak jsem krásná. A bylo moc pĀ>kné, jak tatínek poĀ™ád opakoval: holky moje, tak vás tady koneĀ•nĀ> mám obĀ>. Taky ještĀ> Ā™íkali, Ā¾e jsem se narodila ve tĀ™í hodiny nula osm minut, Ā¾e mám tĀ™í kila osmdesát, tĀ™ centimetrĀ~ a Ā¾e jsem to nejvlasatĀ>jší miminko, co se tu narodilo. No a myslím si, Ā¾e je úplnĀ> jedno, jestli byly nebo nebyly ty vánoce, radost jsem Vám udĀ>lala i tak. TeĀ• mám tĀ™í a pĀ~l mĀ>síce, umím se smát i nahlas, obĀ•as se mi povede pĀ™etoĀ•it ze zad na bĀ™íško, umím se našponovat tak, Ā¾e mi maminka tu plínku nemĀ>Ā¾e nasad my si s maminkou rády takhle hrajeme, umím krásnĀ> drĀ¾et, abych tatínkovi ukázala, jak je snadné mi tu plenku zapnout a jak jsem hodná, strašnĀ> ráda si hraju se všemi krásnými hraĀ•kami, které mám a jsem šĀ¾astná, kdyĀ¾ se mi povede ty hraĀ•ky vzít do ruĀ•ky a ochutnat v pusince, chutnají úplnĀ> jinak neĀ¾ prstíĀ•ky, a j

nejšťastnější, protože maminka mi vždycky dá šistou plínku a pošťádně najíst, obejmeme mě, když mám strašnou radost, když má táánek zašne lechtat svými vousy. Takže ať už jsem se narodila v srpnu nebo v prosinci, stejně jsem tím vašim nejkrásnějším vánočním dárkem já,

Gabriela. UPOZORNĚNÍ: Soutěž trvá do 11. 1. 2009. Prosím, své texty posílejte na adresu: redakce - zav
kudlanka.cz díky, daniela